

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 108/2026
05.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. тачка 5) у вези са чланом 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Злате Јусуфовић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Суботици Кж1 63/25 од 19.08.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж3 7/25 од 20.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 05.02.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Злате Јусуфовић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Суботици Кж1 63/25 од 19.08.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж3 7/25 од 20.10.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сенти К 580/24 од 29.04.2025. године окривљени АА, на основу одредбе члана 423. тачка 1) ЗКП, ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. тачка 5) у вези са чланом 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и окривљеном је на основу одредбе члана 151. ЗКП враћен један комад регистарске таблице Холандије број ... и саобраћајна дозвола Холандије серијског броја ...

Истом пресудом одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Вишег суда у Суботици Кж1 63/25 од 19.08.2025. године усвојањем жалбе ОЈТ у Сенти Кто 460/21 од 04.06.2025. године, преиначена је пресуда Основног суда у Сенти К 580/24 од 29.04.2025. године и окривљени АА оглашен кривим због

кривичног дела посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. тачка 5) у вези са чланом 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика за које му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) месеца, која се неће извршити уколико окривљени за време проверавања у трајању од 1 (једне) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

На основу одредбе члана 87. став 1. Кривичног законика окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета, па су од окривљеног одузете регистарске таблице ... и саобраћајна дозвола серијског броја ..., које ће се након правноснажности пресуде, у законском року уништити, од стране МУП ПУ Кикинда, ПС Кањижа.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка о којима ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду КжЗ 7/25 од 20.10.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Вишег суда у Суботици Кж1 63/25 од 19.08.2025. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Злата Јусуфовић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и утврди да је наведеним пресудама повређен кривични закон на штету окривљеног и донесе пресуду у његову корист.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног наводи да радње које су окривљеном стављене на терет, онако како су описане у изреци побијане пресуде другостепеног суда, не садрже законска обележја кривичног дела посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. тачка 5) у вези са чланом 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, нити било ког другог кривичног дела. Према ставу браниоца, из изреке пресуде произилази, да се у конкретном случају не ради се о неовлашћеној употреби правог знака, нити о употреби фалсификоване исправе. Ово стога, што су, регистарске ознаке које су се налазиле на прикључном возилу, биле издате управо за то возило, али су у тренутку контроле биле неважеће услед престанка законске обавезе регистрације према прописима Краљевине Холандије, па се не може радити о употреби „правог знака“ на начин којим се ствара привид да припада другом возилу. Такође, саобраћајна дозвола, коју је окривљени предао на увид, представља оригиналну исправу, издату од стране надлежног органа, која није фалсификована нити је

на било који начин преправљана. Чињеница да се наведена дозвола односила на друго прикључно возило у власништву окривљеног, сама по себи не представља употребу фалсификоване исправе у смислу кривичног закона. Поред овога, бранилац наводи да неважеће регистарске ознаке, не представљају исправу у правном смислу, чија би аутентичност и правно дејство били предмет кривичноправне заштите, јер се кривичноправна инкриминација фалсификовања односи искључиво на важеће исправе и знакове који производе правно дејство, те у одсуству таквог својства не могу бити испуњена законска обележја предметног кривичног дела.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Одредбом члана 355. став 1) Кривичног законика прописано је да ће се затвором до три године казнити ко направи лажну или преиначи праву исправу у намери да се таква исправа употреби као права или ко лажну или преиначену исправу употреби као праву или је набави ради употребе, а ставом 2) истог члана, да ће се ако је дело из става 1. овог члана учињено у погледу јавне исправе, тестаментa, менице, чека, јавне или службене књиге или друге књиге која се мора водити на основу закона, учинилац казнити затвором од три месеца до пет година.

Према одредби члана 356. тачка 5) ЗКП ко исправу начини на тај начин што неовлашћено употреби прави печат или знак, сматраће се да чини дело фалсификовања исправе и казниће се по члану 355. овог законика.

Према стању у списима предмета, окривљени АА је у време и на месту описаним у изреци правноснажне пресуде Вишег суда у Суботици Кж1 63/25 од 19.08.2025. године, способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима..... неовлашћено употребио прави знак – регистарску таблицу ..., на тај начин што је у јавном саобраћају управљао путничким моторним возилом холандских регистарских ознаказа које је била прикачена камп приколица – прикључно возило на којој је употребио као праве регистарске ознаке, при чему је на увид поступајућем полицијском службенику предао и холандску саобраћајну дозволу серијског броја ..., па је провером утврђено да не припадају наведеној камп приколици....., а у циљу да избегне царинску контролу над камп приколицом, након чега су регистарска таблица и саобраћајна дозвола уз потврду о привремено одузетим предметима одузете од окривљеног, при чему је био свестан свог дела и хтео извршење истог и био је свестан забрањености свога дела.

По налажењу Врховног суда, описане радње, које је окривљени АА предузео, садрже сва објективна и субјективна обележја кривичног дела из члана 356. тачка 5) у вези члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, будући да је утврђено да је окривљени неовлашћено употребио прави регистарски знак, као и да је службеним лицима предао исправу која се не односи на предметно прикључно возило, чиме је створио привид његове законите регистрације, при чему је поступао са умишљајем, како су то правилно закључили и нижестепени судови, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног оцењени као неосновани.

За постојање предметног кривичног дела без значаја је навод браниоца да су регистарске ознаке у тренутку контроле биле неважеће услед престанка обавезе по прописима Краљевине Холандије, јер се радња извршења не огледа у питању административне ваљаности регистрације, већ у чињеници да је прави регистарски знак неовлашћено употребљен.

Исто тако, није од утицаја ни тврдња да је саобраћајна дозвола била оригинална и издата од надлежног органа, будући да се инкриминисана радња не заснива на њеном фалсификовању, већ на њеној употреби у односу на возило на које се не односи, чиме је надлежном органу представљено да постоји законита регистрација предметног прикључног возила.

Кривичноправна релевантност произилази и из саме чињенице да су регистарске ознаке и саобраћајна дозвола коришћене на начин који није у складу са њиховом наменом и стварним правним статусом, уз утврђени умишљај окривљеног, па је по налажењу Врховног суда, употребом предметне таблице и саобраћајне дозволе на начин описан у изреци правоснажне пресуде Вишег суда у Суботици Кж1 63/25 од 19.08.2025. године, окривљени АА остварио сва битна обележја кривичног дела за које је том пресудом оглашен кривим, па се стога неосновано захтевом за заштиту законитости указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Осталим наводима захтева, бранилац окривљеног, указује на неразумљивост изреке правоснажне пресуде другостепеног суда, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, те надаље изношењем сопственог виђења критичног догађаја, оспорава утврђено чињенично стање и постојање намере код окривљеног да доведе надлежне органе у заблуду или створи привид постојања важеће исправе, настојећи да измењеном интерпретацијом чињеница доведе у питање закључак суда о постојању законских обележја кривичног дела, што представља повреду одредбе члана 440. ЗКП, међутим како повреде наведених одредби не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, то исте нису биле предмет оцене од стране Врховног суда, у овом поступку.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев за заштиту законитости одбио као неоснован и одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић